

1401/10/20

به رسم آیة‌ها | ایام‌الله باید زنده بماند

حضرت آیت‌الله‌خامنه‌ای در دیدار مردم قم (۱۴۰۱/۱۰/۱۹)، درباره‌ی اهمیت درس‌گرفتن از حوادث قرآنی به آیاتی از قرآن اشاره کردند که رسانه **KHAMENEI.IR** این آیات و بیانات رهبر انقلاب درباره آنها را در این جدول مرور میکند.

عنوان	بیانات	ترجمه آیات
سفارش قرآن به ذکر حوادث	روز سیزدهم آبان، روز نوزدهم دی، روز نهم دی، روز بیست‌ونهم بهمن - قضیه‌ی تبریز - روز تشییع شهید سلیمانی، روز تشییع شهید حججی، اینها همه ایام‌الله هستند؛ اینها را میخواهند کتمان کنند... این درست نقطه‌ی مقابل قرآن است؛ قرآن ما را به یاد و ذکر این‌گونه حوادث امر میکند: وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا؛ (۱) حادثه‌ی مهم [حضرت] مریم نباید فراموش بشود؛ این باید در تاریخ بماند. وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ، (۲) وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى، (۳) وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ، (۴) وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ، (۵) وَ اذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ؛ (۶) شاید ده مورد یا بیشتر در قرآن این جوری دارد: وَ اذْكُرْ، وَ اذْكُرْ. یک جاهایی هم که کتمان میکردند، پیغمبر خدا مأمور میشد از زبان اینها بیرون بکشد: وَ سَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ؛ (۷) مخفی میکنید قضیه‌ی روز «سَبْت» را؟ از آنها بپرس قضیه‌ی آن تقابلی که با خدا میخواستید انجام بدهید، سر خدا را کلاه بگذارید و خدای متعال شما را به قَرَدِه و خنازیر تبدیل کرد. میخواهید یادمان برود و ندانیم؟ وَ سَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ؛ از آنها بپرس و جواب بگیر؛ این منطق قرآن است.	(۱) سوره‌ی مریم، آیه‌ی ۱۶؛ «و در این کتاب از مریم یاد کن، آن گاه که از کسان خود، در مکانی شرقی به کناری شتافت.» (۲) سوره‌ی مریم، بخشی از آیه‌ی ۴۱؛ «و در این کتاب به یاد ابراهیم پرداز...» (۳) سوره‌ی مریم، بخشی از آیه‌ی ۵۱؛ «و در این کتاب از موسی یاد کن...» (۴) سوره‌ی ص، بخشی از آیه‌ی ۴۱؛ «و بنده‌ی ما ایوب را به یاد آور...» (۵) سوره‌ی ص، بخشی از آیه‌ی ۱۷؛ «... بنده ما را که دارای امکانات [متعدد] بود به یاد آور...» (۶) سوره‌ی احقاف، بخشی از آیه‌ی ۲۱؛ «و برادر عاد را به یاد آور، آن گاه که قوم خویش را در ریگستان بیم داد...» (۷) سوره‌ی اعراف، بخشی از آیه‌ی ۱۶۳؛ «و از اهالی آن شهری که کنار دریا بود، از ایشان جویا شو...»
لزوم درس گرفتن از حوادث تاریخی	[حوادث تاریخی] یا متضمن یک تجربه‌ی تاریخی است - که خب اگر چنانچه شما با خدا از سر مکر و حيله وارد شدید، وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ؛ (۸) خدای متعال از شما [بهتر مکر می‌ورزد]؛ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا * وَ أَكِيدُ كَيْدًا؛ (۹) خیلی خب، [حالا که] وارد میدان خدا میشوید، خدا مالک‌الملک است؛ این یک تجربه‌ای است که در زندگی تاریخی بشر اتفاق افتاده؛ من آدم زنده‌ی در این دوران باید این را بدانم، باید بفهمم؛ آن تجربه‌ای که بر سر اصحاب سَبْت آمد، من باید بدانم [و کار آنها را] نباید دیگر تکرار کنم - و یا متضمن یک سنت الهی است، وقتی که کسانی قیامت را منکر میشوند، قضیه‌ی اصحاب کهف پیش می‌آید؛ خدای متعال افرادی را سیصد و اندی سال می‌خواباند، بعد بیدار میکند، نشان میدهد که ببینید این‌جوری است. یا قضایای متعدد دیگری که در قرآن زیاد هست. تدبّر در قرآن ما را به خیلی از این حقایق میرساند؛ این چیزهایی که میتواند چراغ راه ما در این دوره‌ی زندگی‌مان قرار بگیرد.	(۸) سوره‌ی آل‌عمران، بخشی از آیه‌ی ۵۴؛ «...خدا بهترین جزا دهنده نیرنگ زندگان است.» (۹) سوره‌ی طارق، آیه‌ی ۱۵ و ۱۶؛ «انان دست به نیرنگ می‌زنند. و [من نیز] دست به نیرنگ می‌زنم.»
ضربه خوردن طاغوت از جایی که گمان نمیکرد	قضیه [نوزدهم دی] این‌جوری شروع میشود یک مقاله‌ی سخیفی به دستور خود دربار یعنی به دستور آن	(۱۰) سوره‌ی حشر، بخشی از آیه‌ی ۲؛ «... ولی [اراده‌ی

کوبنده‌ی [خدا از آنجا که گمان نمی‌کردند به سراغشان آمد...]	بالابالایی‌های رژیم طاغوت علیه امام و متضمن اهانت به امام بزرگوار، که تبعید بود و در نجف بود، و تازه هم فرزندش به شهادت رسیده بود، از دنیا رفته بود، چاپ می‌شود. مردم همدردی کردند با امام بزرگوار به خاطر درگذشت این فرزند محترم و معزز - حاج آقا مصطفی واقعاً آدم برجسته‌ای بود - اینها دیدند باید یک کاری بکنند، [ولی] بی‌عقلی کردند، به دست خودشان برای خودشان مشکل درست کردند و آمدند این مقاله را منتشر کردند. فَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا؛ (۱۰) از جایی که گمان نمی‌کردند، سلی را خوردند... روز نوزدهم دی که روز اصلی حادثه است، مردم وارد میدان شدند؛ جوانها آمدند، بازاری‌ها آمدند، مردم عادی آمدند، همه آمدند. دستگاه طاغوت برای سرکوب مردم همیشه آماده بود؛ آنها هم وارد میدان شدند، یک تعدادی را شهید کردند، تعداد زیادی را زخمی کردند، عده‌ای را کتک زدند، بالاخره حادثه آن روز با شهید شدن و مانند اینها تمام شد، اما [در واقع] تمام نشد، شروع شد؛ این شروع بود.	
(۱۱) سوره‌ی یس، آیه‌ی ۷۴ و ۷۵؛ «و غیر از خدا [ی یگانه] خدایانی را به پرستش گرفتند، تا مگر یاری شوند؛ [ولی بُتان] نمیتوانند آنان را یاری کنند و آنانند که برای [بتان] چون سپاهی احضار شده‌اند.»	یک نکته‌ی دیگری که در این حادثه‌ی [نوزدهم دی] قم هست، این است که چرا رژیم طاغوت که میدانست مردم به این شخصیت عظیم دلبسته هستند، به خودش جرئت داد و این کار را کرد؟ چون پشتش به آمریکا گرم بود. وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ* لا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ؛ (۱۱) پشتش به کارتر گرم بود... وقتی که یک چنین پشت‌گرمی‌های غلطی وجود دارد، نتیجه همین است؛ او به دردش نمی‌خورد. لا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ؛ آن کسانی که به نیروی کفر متکی هستند - ببینید نمی‌گویم با نیروی کفر مراوده می‌کنند؛ نه، ما هم با نیروی کفر مراوده داریم - اگر به نیروی غیرخدا متکی باشند، نتیجه‌اش این است.	عاقبت متکی بودن به نیروی غیرخدا
(۱۲) سوره‌ی ناس، آیات ۴ تا ۶؛ «از شرّ و سوسه‌گر نهانی؛ آن کس که در سینه‌های مردم وسوسه میکند، چه از جنّ و [چه از] انس»	در اغتشاشهای اخیر... دست دشمن خارجی عیان بود که حالا یک عده‌ای انکار کردند... اینجا مهم‌ترین بخش حرکت دشمن مسئله‌ی تبلیغات بود. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ* الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ* مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ. (۱۲) وسواس فقط مال جن نیست؛ ناس هم وسوسه میکند، وسواس میکند. فضای مجازی را دیدید؛ رسانه‌های خارجی از غربی و عربی و عبری و امثال اینها را ملاحظه کرده‌اید دیگر.	وسوسه دشمن در فضای مجازی

برای دریافت نسخه با کیفیت روی تصاویر کلیک کنید

مروری بر آیات استفاده شده در بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای
 در دیدار مردم قم (۱۴۰۱/۱۰/۱۹)

سفارش قرآن به ذکر حوادث

📖 روز سیزدهم آبان، روز نوزدهم دی، روز نهم دی، روز بیست و نهم بهمن — قضیه‌ی تبریز — روز تشییع شهید سلیمانی، روز تشییع شهید حُججی اینها همه ایام‌الله هستند؛ اینها را میخواهند کتمان کنند... این درست نقطه‌ی مقابل قرآن است؛ قرآن ما را به یاد و ذکر این گونه حوادث امر میکند: «وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا»؛ (۱) حادثه‌ی مهم [حضرت] مریم نباید فراموش بشود؛ این باید در تاریخ بماند. «وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ»؛ (۲) «وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى»؛ (۳) «وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ»؛ (۴) «وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ»؛ (۵) «وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ»؛ (۶) شاید ده مورد یا بیشتر در قرآن این جور دارد: «وَاذْكُرْ» و «وَاذْكُرْ». یک جاهایی هم که کتمان میکردند، پیغمبر خدا مأمور میشود از زبان اینها بیرون بکشد: «وَسَلِّطْهُمْ عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ»؛ (۷) مخفی میکنید قضیه‌ی روز «سبت» را؟ از آنها بپرس قضیه‌ی آن تقلبی که با خدا میخواستید انجام بدهید، سر خدا را کلاه بگذارید و خدای متعال شما را به قِرَدِه و خنازیر تبدیل کرد. میخواهید یادمان برود و ندانیم؟ «وَسَلِّطْهُمْ عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ»؛ از آنها بپرس و جواب بگیر؛ این منطق قرآن است.

(۱) سوره‌ی مریم، آیه‌ی ۱۶؛ «و در این کتاب از مریم یاد کن، آن گاه که از کسان خود، در مکانی شرقی به کناری شتافت.»

(۲) سوره‌ی مریم، بخشی از آیه‌ی ۴۱؛ «و در این کتاب به یاد ابراهیم پرداز...»

(۳) سوره‌ی مریم، بخشی از آیه‌ی ۵۱؛ «و در این کتاب از موسی یاد کن...»

(۴) سوره‌ی ص، بخشی از آیه‌ی ۴۱؛ «و بنده‌ی ما ایوب را به یاد آور...»

(۵) سوره‌ی ص، بخشی از آیه‌ی ۱۷؛ «... بنده ما را که دارای امکانات [متعدد] بود به یاد آور...»

(۶) سوره‌ی احقاف، بخشی از آیه‌ی ۲۱؛ «و برادر عاد را به یاد آور، آن گاه که قوم خویش را در ریگستان بیم داد...»

(۷) سوره‌ی اعراف، بخشی از آیه‌ی ۱۶۳؛ «(و از اهالی آن شهری که کنار دریا بود، از ایشان جویاشو...»

لزوم درس گرفتن از حوادث تاریخی

📖 [حوادث تاریخی] یا متضمن یک تجربه‌ی تاریخی است - که خب اگر چنانچه شما با خدا از سرِ مکرو حيله وارد شدید، وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ؛ (۸) خدای متعال از شما [بهتر مکر می‌ورزد]؛ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا* وَ أَكِيدُ كَيْدًا؛ (۹) خیلی خب، [حالا که] وارد میدان خدا میشوید، خدا مالک المُلک است؛ این یک تجربه‌ای است که در زندگی تاریخی بشر اتفاق افتاده؛ منِ آدم زنده‌ی در این دوران باید این را بدانم، باید بفهمم؛ آن تجربه‌ای که بر سر اصحاب سبت آمد، من باید بدانم [و کار آنها را] نباید دیگر تکرار کنم - و یا متضمن یک سنت الهی است. وقتی که کسانی قیامت را منکر میشوند، قضیه‌ی اصحاب کهف پیش می‌آید؛ خدای متعال افرادی را سیصد و اندی سال می‌خواباند، بعد بیدار میکند، نشان می‌دهد که ببینید این جور است. یا قضایای متعدد دیگری که در قرآن زیاد هست. تدبّر در قرآن ما را به خیلی از این حقایق میرساند؛ این چیزهایی که میتواند چراغ راه ما در این دوره‌ی زندگی مان قرار بگیرد.

(۸) سوره‌ی آل عمران، بخشی از آیه‌ی ۵۴؛ «...خدا بهترین جزا دهنده‌ی نیرنگ‌زندگان است.»
 (۹) سوره‌ی طارق، آیه‌ی ۱۵ و ۱۶؛ «آنان دست به نیرنگ می‌زنند. و [من نیز] دست به نیرنگ می‌زنم.»

ضربه خوردن طاغوت از جایی که گمان نمی‌کرد

📖 قضیه [نوزدهم دی] این جور شروع میشود یک مقاله‌ی سخیفی به دستور خود دربار یعنی به دستور آن بالابالایی‌های رژیم طاغوت علیه امام و متضمن اهانت به امام بزرگوار، که تبعید بود و در نجف بود، و تازه هم فرزندش به شهادت رسیده بود، از دنیا رفته بود، چاپ میشود. مردم همدردی کردند با امام بزرگوار به خاطر درگذشت این فرزند محترم و معزز - حاج آقا مصطفی واقعاً آدم برجسته‌ای بود - اینها دیدند باید یک کاری بکنند، [ولی] بی‌عقلی کردند، به دست خودشان برای خودشان مشکل درست کردند و آمدند این مقاله را منتشر کردند. فَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا؛ (۱۰) از جایی که گمان نمی‌کردند، سلی را خوردند... روز نوزدهم دی که روز اصلی حادثه است، مردم وارد میدان شدند؛ جوانها آمدند، بازاری‌ها آمدند، مردم عادی آمدند، همه آمدند. دستگاه طاغوت برای سرکوب مردم همیشه آماده بود؛ آنها هم وارد میدان شدند، یک تعدادی را شهید کردند، تعداد زیادی را زخمی کردند، عده‌ای را کتک زدند، بالاخره حادثه آن روز با شهید شدن و مانند اینها تمام شد، اما [در واقع] تمام نشد، شروع شد؛ این شروع بود.

عاقبت متکی بودن به نیروی غیر خدا

📖 یک نکته‌ی دیگری که در این حادثه‌ی [نوزدهم دی] قم هست، این است که چرا رژیم طاغوت که میدانست مردم به این شخصیت عظیم دلبسته هستند، به خودش جرئت داد و این کار را کرد؟ چون پشتش به آمریکا گرم بود. وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ* لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ؛ (۱۱) پشتش به کارترگرم بود... وقتی که یک چنین پشت گرمی‌های غلطی وجود دارد، نتیجه همین است؛ او به دردش نمیخورد. لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ؛ آن کسانی که به نیروی کفر متکی هستند - ببینید نمیگویم با نیروی کفر مراوده میکنند؛ نه، ما هم با نیروی کفر مراوده داریم - اگر به نیروی غیر خدا متکی باشند، نتیجه‌اش این است.

(۱۱) سوره‌ی یس، آیه‌ی ۷۴ و ۷۵؛ «و غیر از خدا [ی یگانه] خدایانی را به پرستش گرفتند، تا مگر یاری شوند؛ [ولی بُتان] نمیتوانند آنان را یاری کنند و آنانند که برای [بتان] چون سپاهی احضار شده‌اند.»

وسوسه دشمن در فضای مجازی

📖 در اغتشاشهای اخیر... دست دشمن خارجی عیان بود که حالا یک عده‌ای انکار کردند... اینجا مهم‌ترین بخش حرکت دشمن مسئله‌ی تبلیغات بود. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ* الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ. (۱۲) وسواس فقط مال جن نیست؛ ناس هم وسوسه میکند، وسواس میکند. فضای مجازی را دیدید؛ رسانه‌های خارجی از غربی و عربی و عبری و امثال اینها را ملاحظه کرده‌اید دیگر.

(۱۲) سوره‌ی ناس، آیات ۴ تا ۶؛ «از شرّ وسوسه‌گر نهانی؛ آن کس که در سینه‌های مردم وسوسه میکند، چه از جنّ و [چه از] انس»

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) - مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی